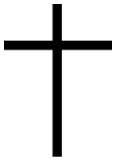

Dievo duotas kvėpavimas

„Visi, kas kvėpuoja, giria Viešpatį. Girkite Viešpatį!“ Psalmynas 150:6

Penkiaknygė

Ir Viešpats Dievas padarė žmogų iš žemės dulkių ir įkvėpė į jo šnerves gyvybės alsavimą; ir žmogus tapo gyva siela. Pradžios 2:7

Ir štai Aš užliesiu žemę tvanu, kad sunaikinčiau kiekvieną kūną, kuriame yra gyvybės alsavimas, iš po dangaus; ir visa, kas yra žemėje, mirs.“ Pradžios 6:17

Ir jie įėjo pas Nojų į arką, po du visų kūniškų būtybių, turinčių gyvybės alsavimą. Pradžios 7:15

Visi, kurių šnervėse buvo gyvybės alsavimas, visi, kas gyveno sausumoje, mirė. (Pradžios 7:22)

Bet iš šių tautų miestų, kuriuos Viešpats, tavo Dievas, duos tau paveldėti, nepalik gyvo nieko, kas kvėpuoja. Pakartoto Įstatymo 20:16

Istorija

Taip Jozuė nugalėjo visą kalnuotą, pietų kraštą, slėnius ir šaltinių kraštą ir visus jų karalius, nepalikdamas nė vieno gyvo, bet visiškai sunaikino visus, kurie kvėpavo, kaip įsakė Viešpats, Izraelio Dievas. Jozuės 10:40

Jie iššudė visas ten esančias sielas kardo ašmenimis, visiškai sunaikindami jas taip, kad neliko nė vieno, kuris galėtų gyventi. Hazorą jis sudegino ugnimi. Visą šių miestų grobį ir gyvulius izraelitai pasiėmė sau, bet kiekvieną žmogų jie nužudė kardo ašmenimis, kol juos visiškai sunaikino, ir nė vieno gyvo nepaliko. Jozuės 11:11,14

Ir pasirodė jūros vagos, pasaulio pamatai buvo atverti nuo Viešpaties barimo, nuo Jo šnervių alsavimo. 2 Samuelio 22:16

Jam pradėjus karaliauti, jis iššudė visus Jeroboamo namus; nepaliko Jeroboamui nė gyvo, kol jį sunaikino, kaip Viešpats buvo pasakęs per savo tarną Ahiją Šilonietį. 1 Karalių 15:29

Po šių įvykių susirgo tos moters, namų šeimininkės, sūnus, ir jo liga buvo tokia sunki, kad jis nebegalėjo alsuoti. 1 Karalių 17:17

Poezija

Nuo Dievo pūtimo jie žūsta, nuo jo šnervių alsavimo jie sunaikinami. (Jobo 4:9)

Jis neleis man atsikvėpti, bet pripildys mane kartėliu. (Jobo 9:18)

Kurio rankoje yra kiekvieno gyvo padaro siela ir visų žmonių alsavimas? (Jobo 12:10)

Jis neištrūks iš tamsos; liepsna nudžiovins jo šakas, ir jo burnos alsavimu jis pasitrauks. Jobo 15:30

Mano kvapas sugedęs, mano dienos išgaravo, kapai man paruošti. (Jobo 17:1)

Mano kvėpavimas svetimas mano žmonai, nors aš meldžiausi dėl savo paties vaikų. Jobo 19:17

Kol manyje kvėpuoju ir Dievo dvasia mano šnervėse; Jobo 27:3

Dievo Dvasia mane sukūrė, Visagalio alsavimas man suteikė gyvybę. Jobo 33:4

Jei jis savo širdį patrauktų žmogui, jei jis paimtų sau jo dvasią ir alsavimą, Jobo 34:14

Dievo alsavimas duoda šerkšną ir sutraukia vandenų platumą. Jobo 37:10

Jo kvėpavimas uždega žarijas, ir iš jo burnos veržiasi liepsna. (Jobo 41:21)

Viešpatie, nuo Tavo barimo, nuo Tavo šnervių alsavimo buvo matomos vandenų vagos ir atverti pasaulio pamatai. Psalmynas 18:15

Neatiduok manęs priešų valiai, nes prieš mane pakilo melagingi liudytojai, alsuojantys žiaurumu. Psalmių 27:12

Viešpaties žodžiu buvo sukurti dangūs ir jo burnos alsavimu visa jų kareivija. Psalmių 33:6

Tu paslėpsi savo veidą, ir jie išsigąsta; Tu atimi jiems kvapą, ir jie miršta, ir vėl virsta dulkėmis. Psalmių 104:29

Jie turi ausis, bet negirdi, ir jų burnoje nėra alsavimo. Psalmių 135:17

Jo kvėpavimas išeina, ir jis sugrįžta į savo dulkes; tą pačią dieną jo mintys žūsta. Psalmių 146:4

„Visa, kas kvėpuoja, giri Viešpatį. Girkite Viešpatį!“ Psalmynas 150:6

Kas nutinka žmonių sūnums, tas pats nutinka ir gyvuliams; ir jiems nutinka tas pats: kaip miršta vienas, taip miršta ir kitas; jie visi turi vieną kvėpavimą; todėl žmogus neturi pranašumo prieš gyvulius, nes visa yra tuštybė. Mokytojo 3:19

Pranašystė

„Liaukitės nuo žmogaus, kurio alsavimas šnervėse! Kuo jis turėtų būti laikomas?“ Izaijo 2:22

Bet teisingai jis teis vargšus ir teisingai bars romiuosius žemėje. Savo burnos lazda jis muš žemę ir savo lūpų alsavimu nužudys nedorėlius. Izaijo 11:4

Jo alsavimas, lyg perpildyta srovė, pasieks kaklo vidurio, kad sijotų tautas tuštybės sietu. Tautų žandikauliuose bus apynasris, kuris jas suklaidins. Tofetas nuo seno paskirtas, karaliui jis paruoštas. Jis jį padarė gilų ir platų. Jo krūva – ugnis ir daug malkų. Viešpaties alsavimas, lyg sieros srovė, jį uždega. Izaijo 30:28,33

Jūs pradėsite pelus, pagimdysite šiaudus; jūsų alsavimas jus praris kaip ugnis. Izaijo 33:11

Taip sako Viešpats Dievas, kuris sukūrė dangus ir juos ištiesė, kuris ištiesė žemę ir tai, kas iš jos auga, kuris duoda gyvybę žmonėms, gyvenantiems ant jos, ir dvasią tiems, kurie joje vaikšto. Izaijo 42:5

Kiekvienas žmogus kvailas savo žiniomis, kiekvienas liejėjas sugėdintas dėl savo drožinio, nes jo nulietas atvaizdas yra apgaulė ir jame nėra dvasios. Jeremijo 10:14

Kiekvienas žmogus kvailas savo žiniomis, kiekvienas liejėjas sugėdintas dėl savo drožinio, nes jo nulietas atvaizdas yra apgaulė ir jame nėra dvasios. Jeremijo 51:17

Tu girdėjai mano balsą: neužslėpk savo ausies nuo mano kvėpavimo, nuo mano šauksmo. Raudų 3:56

Mūsų šnervių alsavimas, Viešpaties pateptasis, buvo sugautas jų duobėse, apie kurį sakėme: „Jo šešėlyje gyvensime tarp pagonių.“ Raudų 4:20

Taip sako Viešpats Dievas šiems kaulams: „Štai aš įleisiu į jus dvasią, ir jūs atgysite. Aš uždėsiu ant jūsų sausgysles, išauginsiu ant jūsų kūną, apdengsiu jus oda ir įleisiu į jus dvasią, ir jūs atgysite. Ir jūs žinosite, kad aš esu Viešpats.“ Taip sako Viešpats Dievas šiems kaulams: „Štai aš įleisiu į jus dvasią, ir jūs atgysite.“ Aš pamačiau, kad ant jų užaugo sausgyslės ir kūnas, o oda juos dengė iš viršaus, bet juose nebuvo dvasios. Tada jis man tarė: „Pranašauk vėjui, pranašauk, žmogaus sūnau, ir sakyk vėjui: Taip sako Viešpats Dievas: ‘Ateik iš keturių vėjų, dvasia, ir atgyk ant šių nužudytųjų, kad jie atgytų.’“ Aš pranašavau, kaip jis man įsakė, ir dvasia įėjo į juos, ir jie atgyjo, ir atsistojo ant kojų – nepaprastai didelė kariuomenė. Ezechielio 37:5-10

Bet tu sukilai prieš dangaus Viešpatį, ir jie atnešė Jo namų indus prieš tave, ir tu, tavo valdovai, tavo žmonos ir tavo sugulovės gėrėte juose vyną; ir tu gyrei sidabrinius ir auksinius, varinius, geležinius, medinius ir akmeninius dievus, kurie nemato, negirdi ir nežino. Ir Dievo, kurio rankoje yra tavo alsavimas ir kurio yra visi tavo keliai, tu nešlovinai. Danieliaus 5:23

Kaip gali mano valdovo tarnas kalbėtis su mano valdovu? Aš tuojau pat nebeturiu jėgų ir alsavimo nebeturiu. Danieliaus 10:17

Vargas tam, kuris sako medžiui: „Pabusk!“! Nebyliam akmeniui: „Kelkis, jis pamokys!“ Štai jis apdengtas auksu ir sidabru, ir jame visai nėra gyvybės. Habakuko 2:19

Naujasis Testamentas

Tai pasakęs, Jis kvėpė į juos ir tarė: „ Imkite Šventąją Dvasią!“ Jono 20:22

Saulius, vis dar alsuodamas grasinimais ir žudynėmis prieš Viešpaties mokinius, nuėjo pas vyriausiąjį kunigą, Apaštalų darbų 9:1

Jis nėra garbinamas žmonių rankomis, tarsi jam ko nors trūktų, nes jis pats duoda visiems gyvybę, alsavimą ir visa kita; Apaštalų darbų 17:25

Apokrifas

Ir davei Adomui kūną be sielos, kuris buvo tavo rankų darbas, ir įkvėpei į jį gyvybės alsavimą, ir jis tapo gyvas tavo akivaizdoje. 2 Ezdro 3:5

Bet tik aš mačiau, kad jis iš burnos paleido tarsi ugnies pliūpsnį, iš lūpų – liepsnojantį alsavimą, o iš liežuvio – kibirkštis ir audras. Ir visa tai susimaišė – ugnies pliūpsnis, liepsnojantis alsavimas ir didelė audra – ir smarkiai užgriuvo minią, kuri pasiruošė kovoti, ir sudegino juos visus, taip, kad staiga iš nesuskaičiuojamos minios nieko nebuvo matyti, tik dulkės ir dūmų kvapas. Kai tai pamačiau, išsigandau. 2 Ezdro 13:10-11

Jis sukūrė žmogų ir įdėjo jo širdį į kūną, davė jam alsavimą, gyvybę ir supratimą. (2 Ezdro 16:61)

Nes mes gimstame kupini nuotykių ir būsime tokie, lyg niekada nebūtume buvę. Juk kvėpavimas mūsų šnervėse – kaip dūmai, o maža kibirkštėlė mūsų širdyje. (Saliamono Išminties 2:2)

Nes ji yra Dievo galios alsavimas ir tyra įtaka, trykštanti iš Visagalio šlovės: todėl į ją negali patekti niekas nešvaru. (Saliamono Išminties 7:25)

Arba nežinomi laukiniai žvėrys, kupini įniršio, naujai sukurti, kvėpuojantys ugniniais garais, purvinais išsibarsčiusių dūmų kvapais arba svaidantys siaubingas kibirkštis iš akių: Taip, ir be jų jie būtų kritę vienu smūgiu, persekiojami kerštо ir išsklaidyti Tavo galios alsavimu: bet Tu viską sutvarkei pagal saiko, skaičiaus ir svorio ribas. (Saliamono Išminties 11:18,20)

Kvailius tas vaizdas geidžia negyvo, bedvasio statulos pavidalo, nes jis nepažinojo savo Kūrėjo ir to, kuris įkvėpė jam veiklią sielą ir įkvėpė gyvą dvasią. Visus pagonių stabus jie laikė dievais, kurie neturi akių matyti, nosies įkvėpti, ausų girdėti, rankų pirštų liesti ir jų kojos lėtos vaikščioti. (Saliamono Išminties 15:5, 11, 15)

Kol esi gyvas ir alsuoji tavyje, niekam nepasiduok. (Koh 33, 20)

Žmogus, kūrenantis krosnį, dirba karštus darbus, bet saulė tris kartus labiau nudegina kalnus, išskirdama ugnies garus ir siųsdama ryškius spindulius, užtemdo akis. (Koh 43, 4)

Daiktai, kuriuose nėra gyvybės, perkami už pačią brangiausią kainą. (Jeremijo laiškas 1:25)

Nežinau, kaip atėjote į mano įsčias. Nes aš nedaviau jums nei gyvybės, nei alsavimo, nei aš sukūriau jūsų visų narius. Bet pasaulio Kūrėjas, sukūręs žmogaus giminę ir atradęs visų dalykų pradžią, iš savo gailestingumo taip pat vėl duos jums alsavimą ir gyvybę, kaip jūs dabar nesirūpinate savimi dėl Jo įstatymų. 2 Makabiejų 7:22-23

Tačiau jis nė kiek nesiliovė girtis, vis dar buvo kupinas išdidumo, alsuodamas ugnimi iš savo įniršio prieš žydus ir įsakydamas paspartinti kelionę. Tačiau atsitiko taip, kad jis iškrito iš savo vežimo, nešamas taip smarkiai, kad smarkiai krito ir visi jo kūno nariai labai skaudėjo. (2 Makabiejų 9:7)

Vis dėlto, dar tebesant alsuojančiam viduje, užsidegęs pykčiu, jis atsikėlė; ir nors jo kraujas tryško lyg vandens srovės, o žaizdos buvo sunkios, jis perbėgo per minią ir, atsistojęs ant stačios uolos, 2 Makabiejų 14:45

Enochas

Sapne regėjau, ką dabar pasakysiu kūno liežuviu ir savo burnos alsavimu: tai, ką Didysis davė žmonėms, kad su jais kalbėtųsi ir suprastų širdimi. (Henocho 14:2)

Ir aš pakėliau rankas teisume ir palaiminau Šventąjį ir Didžiąjį, ir kalbėjau savo burnos alsavimu ir kūno liežuviu, kurį Dievas sukūrė žmonių vaikams, kad jie juo kalbėtų, ir Jis davė jiems alsavimą, liežuvį ir burną, kad jie juo kalbėtų. Enocho 84:1

Kurie nuo pat savo atsiradimo negeidė žemiško maisto, bet viską laikė trumpalaikiu atodūsiu ir gyveno pagal tai. Viešpats juos labai išbandė, ir jų dvasios buvo rastos tyros, kad jie šlovintų Jo vardą. (Henocho 108:9)

Jašeris

Ir Dievas padarė žmogų iš žemės ir įkvėpė į jo šnerves gyvybės alsavimą, ir žmogus tapo gyva siela, turinčia kalbą. (Jas 1, 2)

Kelkis dabar ir pamatyk, koks kartus mano sielvartas dėl tavęs, mano sūnau! Nors aš tavęs neauginau, nesukūriau, nedaviau tau gyvybės ir sielos, bet Dievas tave suformavo, pastatė tavo kaulus, apdengė juos kūnu ir įkvėpė į tavo šnerves gyvybės alsavimą, o tada davė tave man. (Jes 43,28)

Jis kasdien išeidavo ir ateidavo į Gošeno kraštą, kur gyveno jo broliai, izraelitai, ir Mozė kasdien matydavo juos alsuojančius ir sunkiai besidarbuojančius. Jašero 70:34

Tikrai jis sukūrė tave tavo motinos įsčiose, įdėjo į tave gyvybės alsavimą, užaugino tave ir pasodino į Egipto karališkąjį sostą. Jis paims iš tavęs gyvybės alsavimą ir sielą ir sugrąžins tave į žemę, iš kurios buvai paimtas.“ (Jes 79,50)

Pamestos Biblijos knygos

Nes Jis tiria širdies mintis ir sumanymus, Jo kvėpavimas mumyse ir, kada panorėjęs, gali jį iš mūsų atimti. (1 Klemensas korintiečiams 10:14)

Jis juos plakė kaip kandis, ir nuo ryto iki vakaro jie nepakęsė. Kadangi negalėjo sau padėti, jie žuvo; jis kvėpavo ant jų, ir jie mirė, nes neturėjo išminties. (1 Klemensas korintiečiams 18:7)

Dėl šios priežasties Viešpats leido išpilti tepalą ant jo galvos, kad įkvėptų nemirtingumo alsavimą savo bažnyčiai. (Ignaco laiškas efeziečiams 4:4)

Pamirštos Edeno knygos

Tada angelas pakilo pas Dievą, buvo pasveikintas ir tarė: „O Dieve, Tavo kūriniai iškvėpė paskutinį kartą.“ 1 Adomo ir Ievos knyga 10:2

Bet Dievas pažvelgė į jį, į jo kančią ir į tai, kad jis netrukus iškvėps paskutinį kartą. Ir Dievo žodis atėjo iš dangaus, iškėlė jį iš vandens ir tarė jam: „Eik į aukštą krantą pas Ievą.“ Ir kai jis užlipo pas Ievą, jis tarė jai: „Kas tau pasakė: „Eik čia“?“ 1 Adomo ir Ievos knyga 33:12

Penktą dieną įsakiau jūrai, kad ji išvestų žuvis ir įvairiausius plunksnuotus paukščius, ir visus žeme šliaužiojančius gyvūnus, sklandančius žeme keturiomis kojomis ir pakylančius ore, patinus ir pateles, ir kiekvieną sielą, kvėpuojančią gyvybės dvasia. Atėjo vakaras ir išaušo rytas – šeštoji diena. Šeštą dieną įsakiau savo išminčiai sukurti žmogų iš septynių sudedamųjų dalių: viena – jo kūnas iš žemės; dvi – jo kraujas iš rasos; trys – jo akys iš saulės; keturi – jo kaulai iš akmens; penki – jo protas iš angelų greičio ir iš debesų; šeši – jo venos ir plaukai iš žemės žolės; septyni – jo siela iš mano kvėpavimo ir iš vėjo. Enocho paslaptys 30:8-10

Ir aš užrašiau vėjų poilsio vietas ir stebėjau bei mačiau, kaip jų raktų laikikliai neša svarstykles ir matus; pirmiausia jie įdeda juos į vienas svarstykles, paskui į kitas – svarsčius ir gudriai leidžia juos pagal matą per visą žemę, kad sunkiai alsuodami nesudrebintų žemės. Enocho paslaptys 40:8

Viešpats padėjo pamatus nežinomybėje ir išskleidė matomus ir nematomus dangus; Jis įtvirtino žemę ant vandenų ir sukūrė nesuskaičiuojamą daugybę būtybių. Ir kas suskaičiavo vandenis ir nepajudinamų dalykų pamatus, žemės dulkes, jūros smėlį, lietaus lašus, ryto rasą ar vėjo alsavimą? Kas užpildė žemę ir jūrą, ir neišnykstančią žiemą? Enocho paslaptys 47:5

Nes kiekvienas kvėpuojantis padaras šlovina Jį, ir kiekvienas matomas ir nematomas kūrinys Jam dėkoja. (Henocho paslaptys 51:6)

Ir nebus nieko, kas kvėpuotų neturėdamas išminties, ir nieko, kas būtų nebylys. Nes Jis davė savo kūrinijai burną, kad atvertų burnos balsą Jam, Jį šlovintų. Išpažinkite Jo galią ir parodykite Jo malonę. Aleliuja. Saliamono oda 7:26-28

Ir jie kalbėjo tiesą iš įkvėpimo, kurį Aukščiausiasis įkvėpė jiems; šlovė ir didelis grožis Jo vardui! Aleliuja. (Saliamono op. 18:19)

Visos keturios pėdos buvo pagamintos tuo pačiu stiliumi, ir viskas buvo taip meistriškai pagaminta ir pritvirtinta, ir buvo įdėta tokių nepaprastų įgūdžių bei žinių, kad viskas atitiktų gamtą, jog, vėjo gūsiui sujudinus orą, lapai pradėdavo judėti, ir viskas buvo suformuota taip, kad atitiktų tikrąją realybę, kurią ji vaizdavo. Aristejaus laiškas 3:39

Prakaitas svirduliavo jam ant kaktos, ir jis sunkiai alsavo, kol galiausiai savo sielos kilnumu pelnė net kankintojų susižavėjimą (4 Makabiejų 3:7).

Ir taip, sunkiai gaudydamas kvapą ir kūno kančias, jis sušuko: „Šlovingos, tirone, šlovingos prieš tavo valią yra palaimos, kurias man suteiki, įgalindamas mane parodyti savo ištikimybę Įstatymui dar garbingesniais kankinimais.“ 4 Makabėjų 5:51

Tavo pirmagimis, atiduodamas dvasią, nepakeitė tavo sprendimo, nei antrasis, gailesčio kupinas, žvelgdamas į tave kankinimų metu, nei trečiasis, iškvėpdamas dvasią. 4 Makabėjų 7:13

Ketvirtasis yra uoslė, kuria duodami skoniai, kad žmogus galėtų įkvėpti oro ir įkvėpti oro (Rubeno Testamentas 1:17).
Nes Dievas sukūrė visa, kas gera, savo tvarka: penkis pojūčius galvoje, o prie galvos Jis prijungė kaklą, pridėdamas prie jo plaukus grožiui ir šlovei, širdį – supratimui, pilvą – išmatoms, skrandį – malimui, trachėją – kvėpavimui, kepenis – pykčiui, tulžį – kartėliui, blužnį – juokui, vadžias – išminties, strėnų raumenis – jėgai, plaučius – įtraukimui, strėnas – jėgai ir taip toliau. Naftalio testamentas 1:20